

Такова бѣше положението на сражающитѣ се на дѣсното крило, когато ноцѣта настѣпи и тури край на борбата.

Сражения въ центра.

Неприятеля не се помѣчи да прѣвземе укрѣплението на Ибрахимъ бея № 14, което можеше да се сматра за лѣвата страна на центра. Той се задоволи само да го бомбардира, а атакува укрѣплението на Омеръ бея, заетия отъ Тахиръ паша фронтъ и постоветѣ що пазѣха долината Каялж дере.

Въ минутата, когато Руситѣ нападаха Еминъ паша и турскитѣ войски откъмъ хълма № 25, на лѣво отъ Каялж-деренската долина, една отъ тѣхнитѣ колони слѣзе отъ противоположния склонъ откъмъ страната на Тахиръ паша и се опѣти къмъ края на долината; главната атака имаше за цѣль Омеръ беевото укрѣпление.

Първитѣ неприятелски войски се състояха отъ малко пѣхота и нѣколцина казаки конници. Тѣ прѣтърпяха доста чувствителни загуби, причинени най много отъ 4-тѣ Тахиръ пашови горски орѣдия. Солунскитѣ и черкезкитѣ конници, натоварени специално съ порѣчението да отблъснатъ атаката на казацитѣ, бидоха изпратени въ самата долина